

Arrest

nr. 69 544 van 28 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 25 augustus 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen België binnenkwamen op 1 februari 2011, verklaren er zich op 4 februari 2011 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissingen van 25 juli 2011, aangetekend verstuurd op 26 juli 2011.

1.3. Dit zijn de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

Ten aanzien van R.S.:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Preshevë, en beschikt u over de Servische nationaliteit. U nam indertijd deel aan het gewapend conflict in uw regio, Zuid-Servië, als lid van het etnisch Albanees bevrijdingsleger UÇPMB. U kende geen problemen met de Servische autoriteiten n.a.v. uw deelname, omdat u kon genieten van de amnestiewet. Ongeveer twee en een half

jaar geleden werden negen etnische Albanezen opgepakt door de Servische autoriteiten. Ze werden beschuldigd van misdrijven gepleegd tijdens het gewapend conflict in Kosovo als leden van de zogenaamde Gjilan groep. Het merendeel van hen waren vrienden van u. U had hen leren kennen toen u soldaat was bij het UÇPMB. Volgens u werden uw vrienden opgepakt omdat ze verklikt waren door een zekere A. M., een etnische Albanees die werkt voor de Servische autoriteiten. Uzelf zou indertijd ruzie hebben gehad met A. in de bergen. Ongeveer een week na de arrestatie van uw vrienden kwam de Servische gendarmerie u thuis zoeken. Ze verrichtten een huiszoeking. U was op dat moment op bezoek bij uw zus. Onmiddellijk daarna vluchtte u naar Kosovo waar u gedurende twee en een half jaar illegaal verbleef. U keerde nooit meer terug naar Servië. Uw echtgenote en kinderen kwamen u soms in Kosovo bezoeken. De gendarmerie kwam nog twee keer naar uw woning. Omdat uw echtgenote bang was huurde ze een andere woning in dezelfde straat waar ze met de kinderen verbleef. Uiteindelijk kwam uw echtgenote u in Kosovo vervoegen en van daar uit reisden jullie illegaal naar België, waar u op 4 februari 2011 een asielaanvraag heeft ingediend. Bijkomend voegde u toe dat u sinds ongeveer een jaar kalmeermiddelen neemt omdat u last heeft van stress. U beschikt over een Servisch rijbewijs afgeleverd op 14 februari 2003, de geboorteaktes van uw vier kinderen afgeleverd in januari 2011, een medisch attest afgeleverd op 5 januari 2011 door een psychiater van het medisch centrum in Preshevë, uw medisch boekje en dat van uw echtgenote en uw drie jongste kinderen, en de vaccinatiebewijzen van uw drie jongste kinderen.

B. Motivering

Er dient opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen niet overeenstemmen met de inhoud van de door u neergelegde documenten. Zo verklaarde u dat u twee en een half jaar geleden naar Kosovo vluchtte en sindsdien nooit meer naar Servië bent teruggekeerd, ook niet voor een kort bezoek (CGVS, p. 5). U legde echter een medisch attest neer waaruit blijkt dat u op 5 januari 2011 op consultatie bent geweest bij een psychiater in het medisch centrum van Preshevë. Geconfronteerd hiermee antwoordde u dat u last had van stress. U zou daarvoor een privé arts in Kosovo bezocht hebben en deze zou u gezegd hebben dat u kalmeermiddelen moest nemen. Omdat u deze als vreemdeling niet kon verkrijgen/betalen in Kosovo stuurde u een vriend met uw medisch boekje naar een arts in Preshevë om zo een voorschrift voor kalmeermiddelen te verkrijgen (CGVS, p. 9 en 10). Deze uitleg houdt echter helemaal geen steek. Bovendien kende u de naam niet van de psychiater die u bezocht in Gjilan en beschikt u hiervan ook niet over enig schriftelijk bewijs (CGVS, p. 9 en 10). Gevraagd naar de familienaam van de vriend die in uw plaats met uw medische boekje op consultatie ging in Preshevë moest u eveneens het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 9). Verder stelde u in dit verband dat u geen geneesmiddelen wou kopen zonder dat deze waren voorgeschreven op advies van een arts, hetgeen allerminst als uitleg kan aanvaard worden gezien de arts in Preshevë niet u onderzocht maar een andere persoon. Bovendien had u reeds medisch advies verkregen in Kosovo (CGVS, p. 10). Bevreemdend is ook dat in het medisch attest wordt vermeld dat de patiënt refereert naar een auto ongeval dd. 2004.

Daarnaast kon u, hoewel u gedurende een periode van twee en een half jaar onafgebroken in Gjilan zou verbleven hebben, niet zeggen op welke adressen u daar gewoond heeft (CGVS, p. 5). Ondanks het feit dat u gedurende anderhalf jaar maandelijks zou betaald hebben voor een kamer die u huurde van een zekere A. kende u diens familienaam niet (CGVS, p. 5). In dit verband dient tevens opgemerkt te worden dat u buiten uw rijbewijs en de geboorteaktes van uw kinderen geen andere identiteitsdocumenten (identiteitskaart of paspoort) heeft neergelegd. U verklaarde nochtans in Servië te beschikken over een paspoort. Toen u naar Kosovo vertrok zou u dat thuis hebben achtergelaten bij uw echtgenote. Zijzelf zou in Servië beschikt hebben over een identiteitskaart. Zij zou deze documenten niet meegenomen hebben omdat ze laag geschoold is en er niet aan dacht (CGVS, p. 4). Dit kan echter niet als aanvaardbare uitleg worden weerhouden, temeer omdat ze jullie medische boekjes en de vaccinatiekaarten van de kinderen wel meegenomen heeft. Uw bewering als zou uw echtgenote vanuit Servië naar Kosovo gereisd zijn en de grens hebben overschreden met haar medisch boekje als enig document is bovendien allerminst aannemelijk (CGVS, p. 4).

Daarnaast stroken uw verklaringen evenmin met de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal, hetgeen uw geloofwaardigheid verder ondermijnt. U beweerde dat u goed bevriend was met een aantal leden van de Gjilan groep. Ze woonden volgens u onafgebroken in Preshevë en u trok regelmatig met hen op (CGVS, p. 6 en 7). Uit bovenvermelde info blijkt echter dat de door u genoemde leden van de Gjilan groep gearresteerd werden in december 2008 toen ze naar Preshevë en de regio Zuid-Servië waren teruggekeerd om Nieuwjaar te vieren met hun familie. Hun arrestatie was een maandenlang voorbereide actie en gebeurde op verzoek van de Servische aanklager voor oorlogsmisdaden. Deze arrestaties en latere veroordelingen zijn duidelijk niet het gevolg van de verklaringen van één persoon die hen volgens u zou verklikt hebben. Dat u het risico zou lopen om opgepakt en veroordeeld worden omdat één persoon - met wie u ooit ruzie had - u valselijk zou beschuldigen is dan ook niet gebaseerd op objectieve feiten of gegevens (CGVS, p.6 en 7).

Met betrekking tot bovenvermelde vrees om opgepakt te worden omdat u bevriend zou zijn met leden van de Gjilan groep dient er bovendien op gewezen te worden dat u zich geenszins in een gelijkaardige situatie bevindt als de leden van deze groep (CGVS, p. 6). Deze Servische burgers van Albanese

etnische herkomst werden gearresteerd op verdenking van misdrijven, namelijk moorden, ontvoeringen, verkrachtingen die ze zouden hebben gepleegd in Gijlan (Republiek Kosovo) tijdens de Albanese opstand in Kosovo in 1998-1999 of van wapenbezit. Uit bovengenoemde informatie blijkt duidelijk dat deze interventies van de Servische autoriteiten kaderen in de bestrijding van de criminaliteit en niet in de context van de repressie van vroegere aanhangers van het UÇK en het UÇPMB. De feiten waarvan de gearresteerde personen verdacht worden, vallen in tegenstelling tot uw deelname aan het gewapend conflict in Zuid-Servië niet onder de amnestieregeling. U heeft nooit deelgenomen aan de oorlog in Kosovo (gehoor CGVS, p. 3). Na het einde van het gewapend conflict in Zuid-Servië leverde u uw wapens in en u verklaarde dat u sindsdien nooit wapens in uw bezit heeft gehad (gehoor CGVS, p. 3). Daarnaast legde u geen enkel begin van bewijs neer van de bezoeken van de gendarmerie die op zoek waren naar u. Volgens uw echtgenote werd er nooit een convocatie of arrestatiebevel afgeleverd (CGVS echtgenote, p. 3). Nochtans hebben arrestaties van ex-UÇK en ex-UÇPMB strijders de laatste jaren altijd geleid tot gerechtelijke vervolging. De ex-UÇPMB leden die werden vervolgd in de periode na de afkondiging van de amnestie werden beschuldigd van gemeenrechtelijke feiten. Gelet op bovenstaande kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw vluchtrelaas.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Deze bevestigen enkel uw identiteit en die van uw kinderen hetgeen niet betwist wordt. De overige documenten tonen aan dat u en uw gezinsleden in regel waren met de ziekteverzekering en dat uw drie jongste kinderen gevaccineerd werden, hetgeen evenmin ter discussie staat. Het door u neergelegde medisch attest werd hierboven reeds besproken. Medische motieven op zich ressorteren bovendien niet onder de Vluchtelingenconventie noch onder de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Ten aanzien van R.F.:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese afkomstig uit Preshevë en beschikt u over de Servische nationaliteit. U kende zelf geen problemen in uw land van herkomst. Uw echtgenoot, S. R., werd echter gezocht door de Servische gendarmerie omdat hij lid was geweest van het UÇPMB. Ze kwamen hem drie keer zoeken in jullie woning. Uw echtgenoot dook onder in Kosovo en uzelf verhuisde met uw kinderen naar een andere woning in Preshevë. Uiteindelijk besloot uw echtgenoot om naar Europa te vluchten. Jullie vertrokken samen vanuit Kosovo en reisden illegaal naar België. U hebt in België asiel aangevraagd op 4 februari 2011.

B. Motivering

Er dient vastgesteld te worden dat u onvoldoende feiten of elementen heeft aangehaald waaruit kan blijken dat u zich in geval van een eventuele terugkeer naar Servië kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt immers dat u uw asielaanvraag integraal steunt op dezelfde motieven die door uw echtgenoot, S. R. (O.V.6.762.847), werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:

“Er dient opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen niet overeenstemmen met de inhoud van de door u neergelegde documenten. Zo verklaarde u dat u twee en een half jaar geleden naar Kosovo vluchtte en sindsdien nooit meer naar Servië bent teruggekeerd, ook niet voor een kort bezoek (CGVS, p. 5). U legde echter een medisch attest neer waaruit blijkt dat u op 5 januari 2011 op consultatie bent geweest bij een psychiater in het medisch centrum van Preshevë. Geconfronteerd hiermee antwoordde u dat u last had van stress. U zou daarvoor een privé arts in Kosovo bezocht hebben en deze zou u gezegd hebben dat u kalmeermiddelen moest nemen. Omdat u deze als vreemdeling niet kon verkrijgen/betalen in Kosovo stuurde u een vriend met uw medisch boekje naar een arts in Preshevë om zo een voorschrift voor kalmeermiddelen te verkrijgen (CGVS, p. 9 en 10). Deze uitleg houdt echter helemaal geen steek. Bovendien kende u de naam niet van de psychiater die u bezocht in Gijlan en beschikt u hiervan ook niet over enig schriftelijk bewijs (CGVS, p. 9 en 10). Gevraagd naar de familienaam van de vriend die in uw plaats met uw medische boekje op consultatie ging in Preshevë moest u eveneens het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 9). Verder stelde u in dit verband dat u geen geneesmiddelen wou kopen zonder dat deze waren voorgeschreven op advies van een arts, hetgeen allerminst als uitleg kan aanvaard worden gezien de arts in Preshevë niet u onderzocht maar een andere persoon. Bovendien had u reeds medisch advies verkregen in Kosovo (CGVS, p. 10). Bevreemdend is ook dat in het medisch attest wordt vermeld dat de patiënt refereert naar een auto ongeval dd. 2004.

Daarnaast kon u, hoewel u gedurende een periode van twee en een half jaar onafgebroken in Gijlan zou verbleven hebben, niet zeggen op welke adressen u daar gewoond heeft (CGVS, p. 5). Ondanks het feit dat u gedurende anderhalf jaar maandelijks zou betaald hebben voor een kamer die u huurde van een

zekere A. kende u diens familienaam niet (CGVS, p. 5). In dit verband dient tevens opgemerkt te worden dat u buiten uw rijbewijs en de geboorteaktes van uw kinderen geen andere identiteitsdocumenten (identiteitskaart of paspoort) heeft neergelegd. U verklaarde nochtans in Servië te beschikken over een paspoort. Toen u naar Kosovo vertrok zou u dat thuis hebben achtergelaten bij uw echtgenote. Zijzelf zou in Servië beschikt hebben over een identiteitskaart. Zij zou deze documenten niet meegenomen hebben omdat ze laag geschoold is en er niet aan dacht (CGVS, p. 4). Dit kan echter niet als aanvaardbare uitleg worden weerhouden, temeer omdat ze jullie medische boekjes en de vaccinatiekaarten van de kinderen wel meegenomen heeft. Uw bewering als zou uw echtgenote vanuit Servië naar Kosovo gereisd zijn en de grens hebben overschreden met haar medisch boekje als enig document is bovendien allerm minst aannemelijk (CGVS, p. 6).

Daarnaast stroken uw verklaringen evenmin met de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal, hetgeen uw geloofwaardigheid verder ondermijnt. U beweerde dat u goed bevriend was met een aantal leden van de Gjukan groep. Ze woonden volgens u onafgebroken in Preshevë en u trok regelmatig met hen op (CGVS, p. 6 en 7). Uit bovenvermelde info blijkt echter dat de door u genoemde leden van de Gjukan groep gearresteerd werden in december 2008 toen ze naar Preshevë en de regio Zuid-Servië waren teruggekeerd om Nieuwjaar te vieren met hun familie. Hun arrestatie was een maandenlang voorbereide actie en gebeurde op verzoek van de Servische aanklager voor oorlogsmisdaden. Deze arrestaties en latere veroordelingen zijn duidelijk niet het gevolg van de verklaringen van één persoon die hen volgens u zou verklapt hebben. Dat u het risico zou lopen om opgepakt en veroordeeld worden omdat één persoon - met wie u ooit ruzie had - u valselijk zou beschuldigen is dan ook niet gebaseerd op objectieve feiten of gegevens (CGVS, p. 6 en 7).

Met betrekking tot bovenvermelde vrees om opgepakt te worden omdat u bevriend zou zijn met leden van de Gjukan groep dient er bovendien op gewezen te worden dat u zich geenszins in een gelijkaardige situatie bevindt als de leden van deze groep (CGVS, p. 6). Deze Servische burgers van Albanese etnische herkomst werden gearresteerd op verdenking van misdrijven, namelijk moorden, ontvoeringen, verkrachtingen die ze zouden hebben gepleegd in Gjukan (Republiek Kosovo) tijdens de Albanese opstand in Kosovo in 1998-1999 of van wapenbezit. Uit bovengenoemde informatie blijkt duidelijk dat deze interventies van de Servische autoriteiten kaderen in de bestrijding van de criminaliteit en niet in de context van de repressie van vroegere aanhangers van het UÇK en het UÇPMB. De feiten waarvan de gearresteerde personen verdacht worden, vallen in tegenstelling tot uw deelname aan het gewapend conflict in Zuid-Servië niet onder de amnestieregeling. U heeft nooit deelgenomen aan de oorlog in Kosovo (gehoor CGVS, p. 3). Na het einde van het gewapend conflict in Zuid-Servië leverde u uw wapens in en u verklaarde dat u sindsdien nooit wapens in uw bezit heeft gehad (gehoor CGVS, p. 3). Daarnaast legde u geen enkel begin van bewijs neer van de bezoeken van de gendarmerie die op zoek waren naar u. Volgens uw echtgenote werd er nooit een convocatie of arrestatiebevel afgeleverd (CGVS echtgenote, p. 3). Nochtans hebben arrestaties van ex-UÇK en ex-UÇPMB strijders de laatste jaren altijd geleid tot gerechtelijke vervolging. De ex-UÇPMB leden die werden vervolgd in de periode na de afkondiging van de amnestie werden beschuldigd van gemeenrechtelijke feiten. Gelet op bovenstaande kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw vluchtrelaas.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Deze bevestigen enkel uw identiteit en die van uw kinderen hetgeen niet betwist wordt. De overige documenten tonen aan dat u en uw gezinsleden in regel waren met de ziekteverzekering en dat uw drie jongste kinderen gevaccineerd werden, hetgeen evenmin ter discussie staat. Het door u neergelegde medisch attest werd hierboven reeds besproken. Medische motieven op zich ressorteren bovendien niet onder de Vluchtelingenconventie noch onder de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel beroepen verzoekers zich op een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet motivering bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiverings- en de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoekers zijn van oordeel dat de commissaris-generaal geenszins rekening heeft gehouden met de vaststelling dat in Zuid-Servië voor de etnische Albanezen de bescherming door de nationale autoriteiten niet gegarandeerd is. Verzoekers verwijzen hiervoor naar een citaat uit het rapport van de US Department of State "Serbia Country Report on Human Rights Practices for 2010" van 8 april 2011. Verzoekers verwijten de commissaris-generaal geen recente informatie en/of rapporten te hebben aangehaald aangaande Servië anno 2011 en geen onderzoek te hebben uitgevoerd naar de mensenrechtensituatie van de etnische Albanezen in Zuid-Servië.

Verzoekers stellen dat ze in geval van terugkeer naar hun herkomstland een reëel risico op ernstige schade lopen waartegen geen bescherming gegarandeerd is door de lokale autoriteiten. Verzoekers zijn ook van oordeel dat uit de bestreden beslissing geenszins blijkt dat de commissaris-generaal hun asielaanvraag op een afdoende manier heeft getoetst aan artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2. De algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet motivering bestuurshandelingen heeft tot doel de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat ze in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hen verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht hier is bereikt. Verzoekers onderwerpen de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek en voeren bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht (RvS 19 maart 2010, nr. 40.499).

2.3. De asielaanvragen werden door de commissaris-generaal afgewezen om reden dat (i) verzoekers verklaringen niet overeenstemmen met de inhoud van de door hem neergelegde documenten ter staving van zijn asielrelaas, (ii) verzoeker niet kon aangeven op welke adressen hij zou gewoond hebben in Kosovo (Gjilan) gedurende een onafgebroken periode van twee en een half jaar, (iii) en verzoekers buiten het rijbewijs van verzoeker en de geboorteaktes van de kinderen geen andere identiteitsdocumenten (identiteitskaart of paspoort) hebben neergelegd, (iv) de verklaring van verzoeker dat hij het risico zou lopen om opgepakt en veroordeeld te worden omdat één persoon - met wie hij ooit ruzie had - hem valselijk zou beschuldigd hebben, niet gebaseerd is op objectieve feiten of gegevens en evenmin strookt met de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal, (v) verzoeker, met betrekking tot de beweerde vrees om opgepakt te worden omdat hij bevriend zou zijn met leden van de Gjilan groep, zich geenszins in een gelijkaardige situatie bevindt als de leden van deze groep, daar zijn activiteiten gedurende het gewapend conflict in Zuid-Servië onder de amnestieregeling valt, hij nooit heeft deelgenomen aan de oorlog in Kosovo en zijn wapens heeft ingeleverd na het einde van het gewapend conflict in Zuid-Servië, (vi) verzoekers geen enkel begin van bewijs neerleggen van de bezoeken van de Servische gendarmerie.

Deze motieven worden door de verzoekers geenszins weerlegd, noch wordt hiervoor een aannemelijke verklaring gegeven zodat deze door de Raad worden overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Voor de beoordeling van de medische problemen van verzoeker, voor zover hier nog enig geloof aan kan worden gehecht, dient verzoeker zich hoe dan ook te beroepen op de hiertoe geëigende procedure; meer bepaald dient hij een aanvraag van machtiging tot het verblijf te richten aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Verzoekers citeren uit het rapport van het 'U.S. Department of State' en verwijten de commissaris-generaal geen recente informatie rond Servië te hebben aangehaald en bovendien geen onderzoek naar de mensenrechtensituatie van de etnische Albanezen in Zuid-Servië te hebben gevoerd. Uit het administratief dossier blijkt echter dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van de asielaanvragen van verzoekers wel degelijk rekening heeft gehouden met de actuele toestand van de etnische Albanezen in Zuid-Servië, en dit op basis van recente informatie (laatste update dateert van 15 maart 2011) over de situatie van de Albanezen in de Presevo-vallei van waar verzoekers afkomstig zijn en verbleven (administratief dossier, stuk 21).

Bovendien volstaat een verwijzing naar algemene rapporten niet om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoekers blijven hierover in gebreke (RvS van 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS van 15 december 2004, nr. 138.480).

2.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het vluchtelingenverdrag juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER